

کنوانسیون حل و فصل اختلافات مربوط به سرمایه گذاری بین دولت ها و اتباع دولت های دیگر

نام های دیگر: کنوانسیون واشنگتن ۱۹۶۵ یا ایکسید (ICSID)

دولتهای متعاقد:

- با توجه به نیاز به همکاری برای توسعه اقتصادی، و نقش سرمایه گذاری خصوصی بین المللی در این مورد،
  - با در نظر داشتن اینکه هر زمان ممکن است اختلافاتی در ارتباط با چنین سرمایه گذاری بین کشورهای متعاقد و اتباع سایر کشورهای متعاقد بوجود بیاید،
  - با توجه به اینکه هر چند چنین اختلافاتی معمولا موضوع حقوق داخلی است، ولی روشهای بین المللی حل و فصل ممکن است در بعضی از آنها مناسب باشد،
  - با توجه به اهمیت ویژه‌ای که در دسترس بودن تسهیلات برای سازش یا داوری بین المللی - در صورتیکه کشورهای متعاقد و اتباع کشورهای دیگر، در صورت تمایل، چنین اختلافاتی را به سازش یا داوری ارجاع نمایند - دارا میباشد،
  - با توجه به این تمایل که چنین تسهیلاتی تحت حمایت بانک بین المللی ترمیم و توسعه ایجاد شود،
  - با آگاهی به این نکته که طرفین در تسلیم و ارجاع اختلافات به سازش یا داوری از طریق چنین تسهیلاتی، باعث ایجاد موافقتنامه الزام‌آوری میشوند و نیز آرای داوری به مرحله اجرا درآید، و
  - با اعلام اینکه هیچیک از کشورهای متعاقد به صرف تصویب و قبول یا موافقت با این کنوانسیون و یا بدون رضایت آن، نباید ملزم به تسلیم هیچ اختلاف خاصی به سازش و داوری باشند،
- به شرح زیر توافق نمودند:

فصل ۱

مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات مربوط به سرمایه گذاری

قسمت اول : تأسیس و سازمان

ماده ۱ .

(۱) بدین وسیله (مرکز بین المللی برای حل و فصل دعاوی سرمایه گذاری) (که بعد از این (مرکز) نامیده میشود) ، تأسیس میگردد .

(۲) هدف مرکز ایجاد تسهیلات برای سازش و داوری در مورد اختلافات سرمایه گذاری بین دول متعاقد و اتباع سایر کشورهای متعاقد، مطابق مقررات این کنوانسیون، میباشد .

ماده ۲. مقر مرکز در مرکز اصلی بانک بین المللی برای ترمیم و توسعه (که از این به بعد (بانک) نامیده میشود) خواهد بود. طبق تصمیم شورای اداری که با اکثریت دوسوم آرای اعضا اتخاذ میگردد، ممکن است مقر به مکان دیگری انتقال داده شود .

ماده ۳. مرکز دارای یک شورای اداری و یک دبیر کل خواهد بود و همچنین دارای هیئت مصلحان و هیئت داوران خواهد بود .

قسمت دوم : شورای اداری

ماده ۴.

(۱) شورای اداری تشکیل میشود از یک نماینده از هر یک از کشورهای عضو. در موردی که عضو اصلی غایب باشد یا قادر به انجام وظیفه نباشد، عضو علیالبدل به عنوان نماینده انجام وظیفه خواهد نمود .

(۲) در صورتیکه به نحو دیگری مقرر نشده باشد، هر مدیر یا مدیر علیالبدل بانک که بوسیله کشور متعاقد منصوب شده است به لحاظ سمت خود نماینده و یا حسب مورد عضو علیالبدل شورای اداری نیز خواهد بود .

ماده ۵.

۱- رئیس بانک به لحاظ سمتش رئیس شورای اداری (که از این ببعد (رئیس) نامیده میشود) خواهد بود، ولیکن حق رای نخواهد داشت .

۲- در زمان غیبت ریاست بانک یا عدم قدرت او به انجام وظیفه یا هر زمان که پست ریاست بانک خالی باشد، شخصی که در آن زمان تصدی امور ریاست بانک را به عهده دارد، رئیس شوران اداری خواهد بود .

ماده ۶.

(۱) بدون اینکه به اختیارات و وظایفی که بر طبق مقررات این کنوانسیون به شورای اداری واگذار شده است لطمهای وارد آید، شورای اداری حق خواهد داشت که :

الف. مقررات مالی و اداری مرکز را تصویب کند،

ب. مقررات نحوه شروع جریان سازش و داوری را تصویب کند،

ج. مقررات آئین رسیدگی سازش و نیز داوری را (که از این پس مقررات سازش و مقررات داوری نامیده میشود) تصویب کند،

د. برقراری ترتیب لازم با بانک برای استفاده از تسهیلات و خدمات اداری بانک،

ه. تعیین شرایط خدمت دبیر کل و معاون دبیر کل،

و. تصویب بودجه سالیانه در آمد و مخارج مرکز،

ز. تصویب گزارش سالیانه اداره مرکز،

تصمیمات مذکور در بندهای (الف)، (ب)، (ج)، و (و) بالا بوسیله اکثریت آرای اعضای شورای اداری اتخاذ خواهد شد .

(۲) شورای اداری میتواند در صورتیکه ضرری تشخیص دهد، کمیته های تعیین بنماید .

(۳) شورای اداری همچنین میتواند برای اجرای مقررات این کنوانسیون، اختیارات و وظایف دیگری را که مقتضی میدانند، اعمال کرده و انجام دهد .

ماده ۷.

(۱) شورای اداری یک جلسه سالانه خواهد داشت. همچنین میتواند جلسات دیگری که خود شورا یا رئیس شورا تعیین نمایند و یا دبیر کل، به تقاضای حداقل ۵ نفر از اعضای شورا مشخص کند، داشته باشد .

(۲) هر عضو شورای اداری یک رأی خواهد داشت مگر در مواردی که طور دیگری مقرر شده باشد. کلیه موضوعات مطروحه در شورا، با اکثریت آرا مورد تصمیم قرار میگیرد .

(۳) حد نصاب برای تشکیل جلسه شورای اداری، اکثریت اعضای آن خواهد بود .

(۴) شورای اداری ممکن است با اکثریت اعضا روشی را اتخاذ کند که بموجب آن رئیس بتواند، بدون اینکه شورا را دعوت به جلسه بنماید، رأی گیری تنها در صورتی معتبر خواهد بود که اکثریت اعضای شورا رأی خود را در ظرف مهلت مقرر در روش مذکور، بدهند .

ماده ۸. اعضای شورای اداری و رئیس بدون دریافت حداقلزحمه از مرکز، خدمت خواهند کرد .

قسمت سوم: دبیر خانه

ماده ۹. دبیر خانه مشتمل بر یک دبیر کل و یک یا چند معاون دبیر کل و کارمندان خواهد بود .

ماده ۱۰.

(۱) دبیر کل و معاونان دبیر کل با پیشنهاد رئیس و بوسیله شورای اداری با اکثریت آرا و برای مدتی که بیش از ۶ سال نباشد، انتخاب خواهند شد، و برای دور بعد هم ممکن است انتخاب بشوند. رئیس پس از مشورت با اعضای شورای اداری، یک یا چند نفر را به عنوان کاندیدای مقامات مذکور پیشنهاد مینماید .

(۲) وظایف دبیر کل و معاون دبیر کل نبایستی توأم با انجام امور سیاستی باشد. همچنین دبیر کل یا معاون وی نمیتوانند بدون بصویب شورای اداری با شغل یا کار دیگری اشتغال پیدا کنند .

(۳) در زمان غیبت یا عدم قدرت به انجام وظیفه، و در زمان خالی بودن پست دبیر کلی، معاون دبیر کل به جای وی انجام وظیفه خواهد کرد. در صورتیکه دبیر کل بیش از یک معاون داشته باشد، شورای اداری قبلاً میبایست ترتیب مواردی را که آنها ته جای دبیر کل انجام وظیفه مینمایند، مشخص کند .

ماده ۱۱. دبیر کل نماینده قانونی و مدیر اصلی مرکز بوده و مسئول نحوه اداره آن، شامل انتصاب کارمندان برابر مقررات این کنوتسیون و مقررات مورد قبول شورای اداری خواهد بود. همچنین دبیر کل، امور ثبت دادخواست و ... -۱- و وظیفه تصدیق احکام داوری که بر طبق مقررات این کنوانسیون صادر میشود و تصدیق کپیهای صادره را بر عهده خواهد داشت .

قسمت چهارم : هیئت ها

ماده ۱۲. هیئت سازش و هیئت داوری هر کدام شامل افراد واجد صلاحیت به شرح مقرر آتی، که تمایل به انجام خدمت داشته باشند، خواهند بود .

ماده ۱۳.

(۱) هر کشور متعاقد میتواند برای هر هیئت، چهار نفر تعیین کند که ممکن است لزوماً تبعه همان کشور نیز نباشند .

(۲) رئیس میتواند ده نفر برای هر هیئت تعیین کند. افرادی که به این شرح برای هر هیئت تعیین میشوند، بایستی از ملیتهای مختلف باشند .

ماده ۱۴.

(۱) افرادی که برای خدمت در هیئت‌ها تعیین میشوند باید از شخصیت اخلاقی عالی برخوردار بوده و دارای کفایت شناخته شده‌ای در زمینه حقوق، تجارت، صنعت یا مالیه باشند و بتوانند از حیث استقلال در قضاوت، مورد وثوق قرار گیرند. کفایت در زمینه حقوقی در مورد اشخاصی که در هیئت داوری هستند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است .

(۲) رئیس در تعیین افراد برای هیئت‌ها، به اهمیت این موضوع که از سیستم‌های حقوقی اصلی جهانی و نیز اشکال عمده فعالیت اقتصادی، نماینده‌های در هیئت‌ها وجود داشته باشد، توجه کافی مبذول خواهد نمود .

ماده ۱۵.

(۱) اعضای هیئت‌ها برای مدت شش سال که قابل تمدید است خدمت خواهند نمود .

(۲) در صورت فوت یا استعفای عضو هر هیئت، مقامی که وی را تعیین کرده است، این حق را خواهد داشت که شخص دیگری را برای مدت باقیمانده از خدمت وی تعیین کند .

(۳) اعضای هیئت تا تعیین جانشین، وظایف خود را ادامه خواهند داد .

ماده ۱۶.

(۱) یک فرد میتواند در هر دو هیئت خدمت کند .

(۲) چنانچه یک شخص برای خدمت در یک هیئت، بوسیله بیش از یک کشور متعاقد، یا بوسیله یک یا چند کشور متعاقد و رئیس مرکز تعیین شده باشد، منصوبت از جانب مقامی که ابتدا او را تعیین نموده است، جانب همان کشور بشمار می‌آید .

(۳) انتصاب بایستی به دبیر کل ابلاغ بشود و از تاریخ ابلاغ به وی مؤثر خواهد بود .

قسمت پنجم : امور مالی مرکز

ماده ۱۷. چنانچه هزینه‌های مرکز، از محل مخارج مربوط به اسفاده از تسهیلات آن تأمین نشود، مبلغ اضافی به عهده کشورهای متعاهدی که عضو بانک هستند سهم ایشان به سرمایه بانک و نیز کشورهایی که عضو بانک نیستند، مطابق مقررات مصوب شورای اداری خواهد بود .

قسمت ششم : وضعیت، مصونیتها و امتیازات

ماده ۱۸. مرکز دارای شخصیت حقوقی بین المللی کامل میباشد .

صلاحیت حقوقی مرکز مشتمل بر :

الف. بستن قرارداد،

ب. تملک و انتقال دارائی منقول و غیرمنقول،

ج. طرح هر گونه دعای حقوقی، میباشد .

ماده ۱۹. برای اینکه مرکز بتواند وظایف خود را اجرا کند، در قلمرو کشورهای متعاقد از مصونیت و امتیازات مقرر در این بخش برخوردار خواهد بود .

ماده ۲۰. مرکز، اموال و دارائی آن از اقدامات قضائی مصون هستند، مگر در موردی که مرکز از این مصونیت صرف نظر کند .

ماده ۲۱. رئیس، اعضای شورای اداری و اشخاصی که به عنوان مصلح یا داور یا اعضای کمیتهای که بر طبق بند ۳ ماده ۵۲ منصوب میشوند، و کارمندان و پرسنل دبیرخانه :

الف. در ارتباط با اجرای وظایف خود، از مصونیت برخوردار هستند، مگر اینکه مرکز از این مصونیت صرف نظر کند .

ب. چنانچه اتباع همان کشور نباشند، از مصونیت در زمینه محدودیتهای مهاجرتی، الزامات مربوط به ثبت ورود و خروج خارجیان و تعهدات مربوط به خدمات داخلی ملی برخوردار خواهند بود، و نیز از تسهیلات مربوط به مقررات ارزی و تسهیلات مسافرتی آنطور که کشورهای متعاقد برای هیئتهای نمایندگی، مقامات رسمی و کارمندان همردیف کشورهای متعاقد مقرر نموده اند، استفاده خواهند کرد .

ماده ۲۲. مقررات ماده ۲۱ به اشخاصی که به عنوان طرفین، نمایندگان، مشاور، وکیل مدافع، شهود یا کارشنای در جریان رسیدگی حاضر میشوند قابل تسری خواهد بود؛ معذک بند (ب) فقط در ارتباط با مسافرتها و اقامت ایشان در محلی که محاکمه در جریان است، قابل اجرا میباشد .

ماده ۲۳.

(۱) پروندههای مرکز در هر کجا که باشد، مصون از تعرض خواهد بود

(۲) از نظر ارتباطات رسمی، رفتار کشورهای متعاقد با مرکز، در حد کمتر از سازمانهای بین المللی دیگر نخواهد بود .

ماده ۲۴.

(۱) مرکز، دارائی، اموال و در آمد آن و نیز امور اداری و معاملاتی که بموجب این کنوانسیون مجاز میباشد، از معافتهای مالیاتی و حقوقی و عوارض گمرکی بر خوردار خواهند بود، مرکز همچنین از مسئولیت وصل یا پرداخت مالیاتها و عوارض گمرکی معاف میباشد .

(۲) به استثنای افراد محلی، هیچگونه مالیاتی در ارتباط با یا نسبت به پادشهای پرداختی مرکز به رئیس یا اعضای شورای اداری، یا در ارتباط با یا نسبت به حقوق و پاداش و سایر درآمدهائی که مرکز به کارمندان و پرسنل دبیر خانه پرداخت میکند، تعلق نخواهد گرفت .

(۳) هیچگونه مالیاتی در ارتباط با یا نسبت به حق الزحمه یا پاداشی که افراد به عنوان مصلح یا داور یا اعضای کمیته منتخب بر طبق بند ۳ ماده، ۵۲ در جریان رسیدگی تحت مقررات این کنوانسیون دریافت میکنند، تعلق نخواهد گرفت؛ مشروط بر اینکه مبنای مشروعیت چنین مالیاتهای، وقوع مرکز یا محلی که رسیدگی انجام میشود یا محل پرداخت چنین حقانزحمهها یا پاداشهای باشد .

فصل ۲

صلاحیت مرکز

ماده ۲۵. (۱) صلاحیت مرکز شامل همه اختلافات حقوقی که مستقیماً ناشی از سرمایه گذاری بین دولتهای متعاقد (یا مؤسسات تابعه یا نمایندگیهای آنها که بوسیله آن دولت به مرکز معرفی شده باشد) و یک تبعه دولت متعاقد دیگر که طرفین آن کتبا موافقت به ارجاع آن به مرکز نموده باشند، خواهد بود. در مواردی که طرفین کتبا رضایت خود را اعلام نمودند، حق ندارند بطور یکجانبه آنم را مسترد نمایند .

(۲) منظور از (تبعه دولت متعاقد دیگر) عبارت است از :

الف. هر شخص حقیقی که در تاریخ تراضی طرفین در ارجاع اختلاف به سازش یا داوری و یا در تاریخس که درخواست مربوطه بر طبق بند ۳ ماده ۲۸ یا بند ۳ ماده ۳۶ ثبت شده است، تابعیت کشور متعاقدی غیر از کشور طرف اختلاف را داشته باشد؛ ولی شامل شخصی که در هر یک از دو تاریخ فوق تابعیت کشور متعاقد طرف اختلاف را داشته باشد، نخواهد بود، و

ب. هر شخص حقوقی که در تاریخ تراضی طرفین در ارجاع اختلاف به سازش یا داوری، تابعیت کشور متعاقدی غیر از کشور طرف اختلاف را داشته باشد و هر شخص حقوقی که در آن تاریخ ارجاع اختلاف به سازش و یا داوری تابعیت کشور متعاقد طرف اختلاف را داشته باشد، ولی به علت کنترل خارجی بر آن، طرفین موافقت نموده‌اند که بمنظور اهداف این کنوانسیون مثل یک تبعه کشور متعاقد دیگر با آنها رفتار بشود .

(۳) توافق یک مؤسسه فرعی یا نمایندگی یک کشور متعاقد برای ارجاع اختلاف به صلاحیت مرکز مستلزم تصویب کشور متبوع آن میباشد، مگر اینکه کشور مذکور به مرکز اطلاع بدهد که احتیاج به چنین تصویبی نیست .

(۴) هر کشور متعاقد ممکن است در زمان تصویب ، یا موافقت با این کنوانسیون یا هر زمانی پس از آن، به مرکز اطلاع بدهد که نوع یا انواع خاصی از اختلافات را به صلاحیت مرکز ارجاع مینماید یا خیر. دبیر کل تلافاصله این موضوع را به همه کشورهای متعاقد ابلاغ میکند .

این اطلاع به عنوان تراضی موضوع بند ۱ نخواهد بود .

ماده ۲۶. رضایت طرفین به داوری تحت مقررات این کنوانسیون، در صورتیکه به شکل دیگری مقرر نشده باشد، رضایت با در نظر گرفتن همه راههای دیگر میباشد. هر دولت متعاقد میتواند رضایت به داوری تحت مقررات این کنوانسیون را مشروط به مراجعه قبلی به مراجع اداری یا قضائی و عدم حصول نتیجه از آنها بنماید .

ماده ۲۷.

(۱) هیچ کشور متعاهدی نسبت به اختلافی که یکی از اتباع آن و کشور متعاهد دیگر در ارجاع آن به داوری بموجب این کنوانسیون تراضی نموده‌اند، حمایت سیاسی یا طرح دعوی بین المللی نخواهد کرد، مگر اینکه کشور متعاهد دیگر از تسلیم شدن یا اجرای حکمی که در چنین اختلافی صادر شده است، سر باز زند .

(۲) حمایت سیاسی مذکور در بند ۱، شامل مبادلات غیر رسمی سیاسی بمنظور صرف تسهیل حل و فصل اختلاف نخواهد بود .

فصل ۳

سازش

قسمت اول : در خواست سازش

ماده ۲۸.

(۱) هر دولت متعاهد یا هر تبعه دولت متعاهد که متقاضی رسیدگی سازش باشد، میبایست تقاضای کتبی خود را در این خصوص به دبیر کل بدهد که او هم یک نسخه از این تقاضا را برای طرف دیگر میفرستد .

(۲) در خواست بایمتی حاوی اطلاعات مربوط به مورد اختلاف، هویت طرفین و توافق ایشان به سازش بر طبق (مقررات و آئین رسیدگیسازش و داوری) باشد .

(۳) دبیر کل تقاضا را ثبت خواهد کرد، مگر اینکه بر مبنای اطلاعات مندرج در آن در یابد که مورد اختلاف آشکارا خارج از صلاحیت مرکز میباشد. دبیر کل فوراً طرفین را از قبول یا رد در خواست مطلع خواهد ساخت .

قسمت دوم : تشکیل کمیسیون سازش

ماده ۲۹.

(۱) کمیسیون سازش (که منبعا (کمیسیون) نامیده میشود) پس از ثبت در خواست به شرح ماده ۲۸ هر چه زودتر تشکیل خواهد شد .

(۲) الف. کمیسیون شامل یک نفر مصلح یا هر تعداد غیر زوج مصلح منتخب به نحوی که طرفین موافقت بر آن داشته باشند، خواهد بود .

ب. چنانچه طرفین در مورد تعداد مصلحان و روش تعیین آنها موافقت نکنند، کمیسیون مشتمل خواهد بود بر سه نفر مصلح، که هر طرف یک نفر از آنها را تعیین مینماید و نفر موم که رئیس کمیسیون نیز خواهد بود، با موافقت طرفین تعیین میشود .

ماده ۳۰. چنانچه کمیسیون ظرف ۹۰ روز پس از ابلاغ گواهی ثبت در خواست سازش صادره بوسیله دبیر کل و مطابق بند ۳ ماده ۲۸ یا ظرف هر مدت دیگری که طرفین بر آن توافق نموده‌اند تشکیل نشود، رئیس مرکز بنا به تقاضای هر یک از طرفین و حتی المقدور پس از مشورت با هر دو طرف، مصلح یا مصلحانی را که هنوز تعیین نشده‌اند، منصوب خواهد نمود .

ماده ۳۱.

(۱) مصلحان ممکن است خارج از هیئت مصلحان انتخاب گردند، بجز موردی که بر طبق ماده ۳۰ بوسیله رئیس منصوب میشوند .

(۲) مصلحانی که خارج از هیئت انتخاب میشوند، میبایست حائز شرایط مقرر در بند ۱ ماده ۱۴ باشند .

قسمت سوم : جریان سازش

ماده ۳۲.

(۱) صلاحیت کمیسیون بوسیله خود آن تعیین میشود .

(۲) اعتراض هر یک از طرفین نسبت به اینکه دعوی در صلاحیت

مرکز نبوده و یا بنا به دلایل دیگر در صلاحیت کمیسیون نیست، بوسیله کمیسیون مورد رسیدگی قرار میگیرد و کمیسیون تعیین میکند که آیا به موضوع صلاحیت ابتدا به عنوان امر مقدماتی رسیدگی مینماید و یا در ضمن رسیدگی به ماهیت اختلاف، نسبت به آن اظهار نظر خواهد کرد .

ماده ۳۳. جریان رسیدگی سازش طبق مقررات این قسمت و مقررات سازش که در زمان توافق طرفین به سازش قابل اعمال بوده، انجام خواهد شد، مگر اینکه طرفین به طریق دیگر توافق کرده باشند. چنانچه مسائلی در رابطه با آئین رسیدگی پیش آید که در این قسمت یا در مقررات سازش مرکز و یا در مقررات مورد توافق طرفین، مسکوت باشد، بوسیله کمیسیون مورد اتخاذ تصمیم قرار خواهد گرفت .

ماده ۳۴.

(۱) وظیفه کمیسیون است که موضوعات مورد اختلاف بین طرفین را روشن نماید و در رساندن ایشان به یک موافقت مبتنی بر شوايط مورد قبول طرفین سعی و کوشش کند. کمیسیون میتواند در هر مرحله از رسیدگی و در هر زمان، شرایطی را برای حل و فصل دعوی به طرفین پیشنهاد نماید. طرفین بایستی با حسن نیت با کمیسیون همکاری نمایند تا بتواند وظایف محوله را انجام دهد و نیز بایستی حداکثر توجه جدی را نسبت به پیشنهادات کمیسیون مبذول دارند .

(۲) در صورتیکه طرفین به توافق برسند، کمیسیون گزارشی متضمن موارد اختلاف و اینکه طرفین به توافق رسیده‌اند، تهیه و تنظیم خواهد نمود. در صورتیکه کمیسیون در هر مرحله‌ای از رسیدگی در یابد که احتمال حصول توافق بین طرفین وجود ندارد، رسیدگی را ختم و گزارشی در مورد اختلاف و اینکه طرفین به موافقت نرسیده‌اند، تنظیم خواهد نمود. اگر یکی از طرفین حاضر نشود و یا در جلسه رسیدگی شرکت ننماید، کمیسیون رسیدگی را ختم و گزارشی در مورد عدم حضور یا شرکت طرف مذکور تنظیم خواهد نمود .

ماده ۳۵. هیچیک از طرفین رسیدگی سازش، جز در صورتیکه به نحو دیگری موافقت نموده باشند، حق ندارد در دعوی دیگری اعم از ایماکه در محضر داوران یا در محاکم و یا به شکل دیگر مطرح باشد، به نظرات ابرازی یا اظهارات یا قبولیها یا

پیشنادهای حل و فصل که از ناحیه طرف دیگر رسیدگی سازش ابراز شده است، گزارش و یا هر گونه توصیه‌های کمیسیون، استناد یا اتخاذ سند کند .

فصل ۴

داوری

قسمت اول در خواست داوری

ماده ۳۶.

(۱) هر کشور متعاقد یا هر تبعه کشور متعاقد که متقاضی رمیدگی داوری باشد، بایستی تقاضای کتبی خود را در این خصوص به دبیر کل بدهد که او هم یک نسخه از این تقاضا را برای طرف دیگر میفرستد.

(۲) در خواست بایستی حاوی اطلاعات در خصوص موضوع مورد اختلاف بین طرفین، هویت طرفین و تراضی ایشان به رسیدگی داوری بر طبق (مقررات و آئین رسیدگی سازش و داوری) باشد .

(۳) دبیر کل تقاضا را ثبت خواهد نمود، مگر اینکه بر مبنای اطلاعات مندرج در خواست، تشخیص دهد که مورد اختلاف آشکارا خارج از صلاحیت مرکز میاشد. دبیر کل فوراً طرفین را از قبول یا رد درخواست مطلع خواهد کرد .

قسمت دوم : تشکیل دیوان

ماده ۳۷ .

(۱) دیوان داوری (که از این به بعد ((دیوان)) نامیده میشود) پس از پیت درخواست، بر طبق مقررات ماده ۳۶ هر چه زودتر تشکیل خواهد شد .

(۳) الف. دیوان از یک داور منفرد یا هر تعداد غیر زوج داور منتخب به نحوی که طرفین موافقت بر آن داشته باشند، تشکیل خواهد شد .

ب. در صورتیکه طرفین در مورد تعداد و نحوه انتخاب داوران به توافق نرسند، دیوان از سه داور تشکیل خواهد شد که یک داور بوسیله هر یک از طرفین و نفر سوم که رئیس دیوان خواهد بود، با توافق طرفین انتخاب خواهند شد .

ماده ۳۸. چنانچه دیوان ظرف ۹۰ روز پس از ابلاغ گواهی ثبت درخواست داوری صادره بوسیله دبیر کل و بر طبق مقررات بند ۳ ماده ۳۶ یا ظرف هر مهلت دیگر که طرفین بر آن توافق نموده‌اند، تشکیل نشود، رئیس مرکز بنا به تقاضای هر یک از طرفین و حتی المقدور پس از مشورت با هردو طرف، داور یا داورانی را که هنوز تعیین نشده‌اند، منصوب خواهد نمود .

داورانی که بر طبق این ماده بوسیله رئیس منصوب میشوند، نباید تبعه کشور متعاقد در دعوی مزبور یا تبعه کشور متعاهدی که یکی از اتباع آن طرف دعوی است، باشند .

ماده ۳۹ .

اکثریت داوران باید تبعه کشورهای غیر از کشور متعاقد طرف اختلاف و کشور متعاهدی که تبعه آن طرف دعوی است، باشند، معذکک، در صورتیکه داور منفرد یا هر یک از اعضای دیوان با تراضی طرفین تعیین شده باشند، مقررات مذکور در این ماده مجری نخواهد بود .

ماده ۴۰ .

(۱) داوران ممکن است خارج از هیئت داوران انتخاب گردند، بجز در موردی که بر طبق مقررات ماده ۳۸- بوسیله رئیس منصوب میشوند .

(۲) داوران منتخب خارج از هیئت داوران باید دارای شرایط مذکور در بند ۱- ماده ۱۴- باشند .

قسمت سوّم : اختیارات و وظایف دیوان

ماده ۴۱ .

(۱) صلاحیت دیوان بوسیله خود آن تعیین میشود .

(۲) اعتراض هر یک از طرفین نسبت به اینکه دعوی در صلاحیت نبوده و یا بنا به دلایل دیگر در صلاحیت دیوان نیست، بوسیله دیوان مورد رسیدگی قرار میگیرد و دیوان تعیین میکند که آیا به موضوع صلاحیت ابتدا به عنوان امر مقدماتی رسیدگی مینماید و یا در ضمن رسیدگی به ماهیت اختلاف، نسبت به آن اظهار نظر خواهد کرد .

ماده ۴۲ .

(۱) دادگاه دعوی را بر طبق مقررات قانونی که مورد تراضی طرفین قرار گرفته است، رسیدگی مینماید. در صورتیکه توافقی در این مورد نباشد، بر مبنای قانون کشور متعاقد طرف دعوی) شامل مقررات مربوط به تعارض قوانین آن کشور (و نیز آن دسته از مقررات حقوق بینالملل که قابل اجرا باشد، تصمیم خواهد گرفت .

(۲) دیوان نمیتواند اعلام کند که به علت اجمال یا سکوت یا ابهام قانون نتوانسته است حکم مسئله را پیدا کند .

(۳) مقررات بند (۱) و (۲) به اختیار دیوان در اتخاذ تصمیم بر اساس عدالت و انصاف به شرط تراضی قبلی طرفین، نباید لطمهای بزنند .

ماده ۴۳ .

بجز مواردی که طرفین به طریق دیگری موافقت نموده باشند، در صورتیکه در هر مرحله از رسیدگی به نظر دیوان ضروری برسد، میتواند :

۱- به طرفین اطلاع بدهد که اسناد یا مدارک دیگری ارائه نمایند .

۲- به معاینه محل مرتبط به اختلاف بپردازد و تحقیقاتی را که مناسب میدانند، در آنجا انجام دهد .

ماده ۴۴ . رسیدگی داوری طبق مقررات این بخش خواهد بود و به استثنای موردی که طرفین به نحو دیگری تراضی نموده باشند، مطابق مقررات داوری که در زمان تراضی طرفین قابل اجرا باشد، انجام خواهد شد. چنانچه در مورد آئین رسیدگی سوالی پیش بیاید که در این قسمت، یا مقررات داوری و یا مقررات مورد تراضی طرفین پیشبینی نشده باشد، دیوان در مورد آن تصمیم خواهد گرفت .

ماده ۴۵ .

(۱) عدم حضور هر یک از طرفین یا عدم اظهار و ارائه نظراتش بمنزله پذیرش ادعاهای طرف دیگر تلقی نخواهد شد .

(۲) در صورتیکه یکی از طرفین از حضور و ارائه مطالب خود در هر مرحله از رسیدگی خودداری نماید، طرف دیگر میتواند از دیوان تقاضا کند که در موضوع مطروحه رسیدگی و حکم صادر کند. دیوان قبلاز صدور حکم، مراتب را به طرف ممتنع از حضور یا ارائه مطالب، اطلاع داده و مهلتی میدهد، مگر در صورتیکه احراز نماید که او قصد حضور یا اعلامک نظر ندارد .

ماده ۴۶ . به استثنای مواردی که طرفین به طرز دیگری موافقت کرده باشند، دیوان در صورت تقاضای یکی از طرفین، به دعای ضمنی یا ادعاهای اضافی یا متقابل که مستقیما ناشی از موضوع اختلاف باشد نیز رسیدگی خواهد کرد، مشروط بر اینکه دعای مذکور در محدوده تراضی طرفین و به عبارت دیگر، در صلاحیت مرکز باشد .

ماده ۴۷ . به استثنای مواردی که طرفین به طرز دیگری موافقت نموده باشند، در صورتیکه دیوان تشخیص دهد که اوضاع و احوال ایجاب مینماید، میتواند بمنظور حفص حقوق احتمالی هر یک از طرفین، اقدامات تامینی معمول دارد .

قسمت ۴ : حکم

ماده ۴۸ .

(۱) تصمیمات دیوان با اکثریت آرای تمام اعضای آن اتخاذ خواهد شد .

(۲) حکم کتبی بوده و باید به امضای اعضای دیوان که به آن رای داده‌اند، برسد .

(۳) حکم دیوان ناظر به تقاضاهای دادخواست تسلیم شده به آن خواهد بود و بایستی متضمن دلایل مبنای حکم نیز باشد .

(۴) هر یک از اعضای دیوان می‌تواند نظر شخصی خود را به حکم ضمیمه نماید، خواه نظر وی نظر اکثری باشد و یا نظر مخالف؛ همچنین می‌تواند تفصیل نظر مصالف خود را نیز ضمیمه کند .

(۵) مرکز بدون رضایت طرفین نباید حکم را منتشر نماید .

ماده ۴۹ .

(۱) دبیر کل فوراً نسخه‌های تصدیق شده حکم را برای طرفین ارسال خواهد کرد و حکم، قانوناً از تاریخ ارسال نسخه‌های تصدیق شده، ابلاغ شده محسوب می‌گردد .

(۲) در صورت تقاضای یکی از طرفین ظرف ۴۵ روز از تاریخ صدور حکم، دیوان می‌تواند پس از اخطار به طرف دیگر، در مورد هر گونه از قلم افتادگی در حکم تصمیمی بگیرد و نیز اشتباهات دفتری، محاسباتی یا اشتباهات مشابه در حکم را اصلاح کند .

تصمیمات دیوان در این خصوص جزئی از حکم محسوب می‌شود و بر صبق همان روش که برای خود حکم مقرر شده است، به طرفین ابلاغ می‌گردد. مهلت‌های مقرر در بند ۲ ماده ۵۱ و بند ۲ ماده ۵۲ از تاریخ اخذ تصمیم شروع خواهد شد .

قسمت ۵ : تفسیر، تجدید نظر و ابطال حکم

ماده ۵۰ .

(۱) در صورتیکه بین طرفین اختلافی در مورد مفهوم یا قلمرو مصداق حکم بوجود آید، هر یک از طرفین می‌تواند طی تقاضای کتبی، از دبیر کل درخواست تفسیر حکم را بنماید .

(۲) در صورت امکان، تقاضا بایستی به همان دیوان صادر کننده حکم تسلیم شود و چنانچه ممکن نباشد، یک دیوان جدید بر طبق مقررات قسمت ۲ این بخش، تشکیل خواهد شد. در صورتیکه به نظر دیوان، اوضاع و احوال ایجاب کند، میتواند اجرای حکم را موقوف به تصمیم خود در مورد درخواست تفسیر نماید .

ماده ۵۱ .

(۱) هر یک از طرفین میتواند ضمن یک درخواست کتبی به دبیر کل و به استناد کشف واقعیاتی که موثر در حکم بوده تقاضای تجدید نظر در حکم را نماید، مشروط بر اینکه واقعیات مذکور بر دیوان متقاضی آشکار نبوده و عدم اطلاع متقاضی از آن نیز به علت غفلت وی نباشد .

(۲) تقاضا صرف ۹۰ روز پس از کشف چنین واقعیاتی و بهر حالظرف سه سال از تاریخ صدور حکم، میبایست تقدیم بشود .

(۳) درخواست در صورت امکان، به هماهن دیوان صادر کننده حکم تسلیم میشود و چنانچه ممکن نباشد، یک دیوان جدید بر طبق مقررات قسمت ۲ این بخش تشکیل خواهد شد .

(۴) در صورتیکه به نظر دیوان اوضاع و احوال ایجاب نماید، میتواند اجرای حکم را موقوف به تصمیم خود در مورد درخواست تجدید نظر نماید .

چنانچه متقاضی ضمن درخواست، تقاضای توقف اجرای حکم را بنماید، اجرای حکم موقتا تا اتخاذ تصمیم دیوان متوقف خواهد ماند .

ماده ۵۲ .

(۱) هر یک از طرفین میتواند ضمن تقاضای کتبی خطاب به دبیر کل، درخواست ابطالحکم را به استناد یک یا چند مورد از موارد زیر بنماید :

الف. در صورتیکه دیوان صحیحا تشکیل نشده باشد .

ب. در صورتیکه دیوان بوضوح از اختیارات خود تجاوز کرده باشد .

ج. در صورتیکه یکی از اعضای دیوان رشوه گرفته باشد .

د. در صورتیکه یکی از اصول اساسی آئین دادرسی ترک نقض شده باشد .

ه. در صورتیکه دلایل مبنای صدور حکم بیان نشده باشد .

(۲) درخواست ظرف مدت ۱۲۰ روز از تاریخ صدور حکم میبایست تسلیم بشود، مگر اینکه درخواست مبتنی بر رشوه‌خواری باشد، که در این صورت ، بایستی ظرف ۱۲۰ روز از تاریخ کشف موضوع، تسلیم شود؛ ولی بهر حال ظرف سه سال از تاریخ صدور حکم بایستی بعمل آید .

(۳) رئیس بعد از دریافت تقاضا، از بین هیئت داوران، یک کمیته سه نفری خاص انتخاب خواهد نمود. هیچیک از اعضای این کمیته نباید از اعضای دیوان صادر کننده حکم، یا تبعه کشور وی، یا تبعه کشور طرف منازعه و یا کشوری که تبعه‌اش یک طرف دعوی است، باشد و نیز نباید بوسیله یکی از این کشورها به هیئت داوران معرفی شده و یا به عنوان مصلح در همان دعوی شرکت نموده باشد. کمیته این اختیار را خواهد داشت که حکم و یا هر قسمت از آن را مستندا به هر کدام از موارد مذکور در بند یک فوق، باطل اعلام نماید .

(۴) مقررات مواد ۴۰ و ۴۱ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۳ و ۵۴ و بخشهای ۶ و ۷ با انجام تغییرات ضروری تطبیق-۱- نسبت به موضوعات مطروحه در کمیته نیز جاری خواهد بود .

(۵) در صورتیکه به نظر کمیته اوضاع و احوال ایجاب کند، میتواند اجرای حکم را موقوف به تصمیم خود نماید .

چنانچه متقاضی ضمن درخواست خود، تقاضای توقف اجرای حکم را بنماید، اجرای حکم موقتا تا زمان اتخاذ تصمیم کمرسته متوقف میماند .

(۶) در صورتیکه حکم باطل اعلام شود، بنا به تقاضای هر یک از طرفین، اختلاف به دیوان جدیدی که برابر مقررات قسمت ۲ این بخش تشکیل میشود، ارجاع خواهد شد .

قسمت ششم : شناسائی و اجرای حکم

ماده ۵۳.

(۱) حکم صادره برای طرفین الزامآور بوده و قابل رسیدگی پژوهشی یا انواع دیگر رسیدگی، جز به صورتیکه در این کنوانسیون پیشبینی شده، نیست. هر یک از طرفین میبایست شرایط مقرر در حکم را بپذیرد و آن را اجرا کند، مگر تا جایی که اجرای حکم طبق مقررات این کنوانسیون، موقوف شده باشد.

(۲) از نظر این فضا، حکم شامل هر گونه تفسیر، تجدیدنظر یا ابطال حکم بر طبق مواد ۵۰ و ۵۱ یا ۵۲ نیز خواهد بود.

ماده ۵۴.

(۱) هر یک از کشورهای طرف قرارداد میبایست حکم صادره بر طبق مقررات این کنوانسیون را معتبر و الزام آور شناخته و الزامات مالی ناشی از آن را اجرا کند، بطوریکه آن را یک حکم نهائی صادره از دادگاههای داخلی خود بشمار آورد.

(۲) متقاضی شناسائی یا اجرای حکم در قلمرو هر کشور متعاقد، یک نسخه از حکمی را که بوسیله دبیر کل تأیید شده به دادگاه صالحه یا مقامات دیگری که آن کشور برای این منظور تعیین نموده است، تسلیم خواهد کرد. کشور متعاقد، دبیر کل را از هر گونه دادگاه صالحه یا مقامات دیگری که به این منظور تعیین شدهاند و همچنین از تغییرات بعدی مطلع خواهد ساخت.

۱- اجرای احکام، مشمول مقررات مربوط به اجرای احکام قابل اجرا در حوزه کشوری که تقاضای اجرای حکم در قلمرو آن شده است، خواهد بود.

۲- ماده ۵۵. میچیک از موارد مذکور در ماده ۵۴ نباید به عنوان عدول از مقررات قابل اجرای کشورها متعاقد در ارتباط با مصونیت اجرائی آن دولت یا هر دولت خارجی دیگر، تعبیر شود.

فصل ۵

جایگزینی و سلب صلاحیت مصلحان و داوران

ماده ۵۶.

(۱) پس از تشکیل کمیسیون سازش یا دیوان داوری و شروع رسیدگی، ترکیب آن غیر قابل تغییر باقی خواهد ماند؛ معالوصف در صورتیکه مصلح یا داور فوت کند یا قادر به انجام وظیفه نباشد و یا استعفا یماید، جای او بر طبق مقررات قسمت دوم فصل ۳ و یا قسمت سوم بخش ۴ پر خواهد شد .

(۲) هر عضو کمیسیون یا دیوان، صرف نظر از اینکه ممکن است عضویت خود را در هیئت مربوط از دست بدهد، به انجام وظیفه خود اوامه خواهد داد .

(۳) در صورتیکه مصلح یا داور منتخب هر یک از طرفین بدون رضایت کمیسیون یا دیوانی که عضویت آن را دارد، استعفا نماید، رئیس مرکز شخص دیگری را از بین هیئت داوران یا مصلحان برای پر کردن محل خالی او منصوب خواهد نمود .

ماده ۵۷. هر یک از طرفین میتواند به کمیسیون یا دیوان پیشنهاد سلب صلاحیت هر یک از اعضای آن را به استناد به دلایلی که نشان دهنده عدم صلاحیت آشکار ایشان به شرح مذکور در بند ۱ ماده ۱۴ باشد، بنماید. بعلاوه هر کدام از طرفین رسیدگی داوری میتواند پیشنهاد عدم صلاحیت داور را به استناد اینکه او بر طبق مقررات قسمت دوم فصل ۴ برای انتخاب شدن در دیوان، صالح نبوده است، بنماید .

ماده ۵۸. تصمیم در مورد سلب صلاحیت مصلح یا داور، حسب مورد بوسیله اعضای دیگر کمیسیون یا دیوان اتخاذ خواهد شد؛ معذلک چنانچه اعضای مذکور مساویا تقسیم شده باشند، یا پیشنهاد سلب صلاحیت از مصلح یا داور منفرد و یا از اکثریت مصلحان یا داوران شده باشد، در این صورت، اتخاذ تصمیم با رئیس مرکز خواهد بود. در صورتیکه تصمیم این باشد که پیشنهاد مذکور موجه است، مصلح یا داوری که موضوع چنین تصمیمی میباشد، برابر مقررات قسمت دوم فصل ۳ و یا قسمت دوم فصل ۴ تعویض خواهد شد .

فصل ۶

هزینه دادرسی

ماده ۵۹. هزینه های قابل پرداخت توسط طرفین برای استفاده از تسهیلات مرکز، بوسیله دبیر کل و بر طبق مقررات مصوب شورای اداری، تعیین خواهد شد .

ماده ۶۰.

(۱) هر کمیسیون یا دیوان، حقالزحمه و هزینههای اعضای خود را در چهار چوبی که هر از گاهی بوسیله شورای اداری تعیین میشود و نیز پس از مشورت با دبیر کل، مشخص خواهد نمود .

(۲) هیچیک از مقررات مندرج در بند ۱ این ماده مانع از این نخواهد بود که طرفین در مورد حقالزحمه یا هزینههای اعضای خود پیشاپیش با کمیسیون یا دیوان توافقی نمایند .

ماده ۶۱.

(۱) در مورد رسیدگی سازش، حقالزحمهها و هزینههای اعضای کمیسیون و همچنین هزینههای استفاده از تسهیلات مرکز، بالمناصفه به عهده طرفین خواهد بود. هر یک از طرفین عهدهدار هزینههای دیگری که در ارتباط با جریان رسیدگی متحمل شده است، خواهد بود .

(۲) در مورد رسیدگی داوری، بجز مواردی که طرفین به طریق دیگری موافقت نموده باشند، دیوان هزینههای طرفین در ارتباط با جریان رسیدگی را برآورد خواهد نمود و تصمیم میگیرد که به چه طریق و چه کسی آن هزینهها، حقالزحمه و هزینههای اعضای دیوان و نیز هزینه استفاده از تسهیلات مرکز را پرداخت نماید. این تصمیم به عنوان بخشی از حکم خواهد بود .

فصل ۷

محل رسیدگی

ماده ۶۲. رسیدگی سازش و داوری در مقر مرکز تشکیل خواهد شد، بجز در مواردی که به شرح آتی مقرر شده است .

ماده ۶۳. رسیدگی سازش و داوری در صورت موافقت طرفین ممکن است در محلهای زیر تشکیل شود :

الف. در مقر دادگاه دائمی داوری یا هر سازمان مناسب خصوصی یا دولتی دیگر که مرکز بدین منظور و با آن ترتیباتی داده باشد، یا

ب. در هر محل دیگری که کمیسیون یا دیوان، بعد از مشورت با دبیر کل، آن را بپذیرد .

فصل ۸

اختلاف بین دولتهای متعاهد

ماده ۶۴. اختلافات بین دول متعاهد، در ارتباط با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون که از طریق مذاکره حل نشود، به تقاضای هر یک از طرفین چنان اختلافی به دیوان دادگستری بین المللی ارجاع خواهد شد، مگر اینکه دولتهای مربوطه با روش حل و فصل دیگری توافق کنند .

فصل ۹

اصلاح

ماده ۶۵. هر دولت متعاهد میتواند پیشنهادی بایستی ۹۰ روز قبل از تشکیل شورای اداری که اصلاحیه در آن مطرح خواهد شد، برای دبیر کل ارسال شود و او فوری این پیشنهاد را به همه اعضای شورای اداری تسلیم خواهد کرد .

ماده ۶۶.

(۱) در صورتیکه شورای اداری با اکثریت اعضا تصمیم به قبول اصلاح بگیرد، اصلاحیه پیشنهادی جهت تصویب، قبول یا موافقت به کشورهای متعاقد ارسال خواهد شد. هر اصلاحیه‌های ۳۰ روز پس از صدور گواهی مقام نگهدارنده-۱- این کنوانسیون به کشورهای متعاقد مبنی بر اینکه کلیه آنها اصلاحیه را تصویب، قبول و یا با آن موافقت کرده‌اند، قابل اجرا خواهد بود

(۲) اصلاحیه نسبت به حقوق و تعهدات کشورهای متعاقد یا سازمانهای تابعه یا نمایندگان آنها و یا اتباع آنها که تحت این کنوانسیون ایجاد شده و ناشی از توافق در قبول صلاحیت مرکز قبل از تاریخ لازمالاجرا شدن اصلاحیه باشد، تأثیری نخواهد داشت .

فصل ۱۰

مقررات نهائی

ماده ۶۷. این کنوانسیون برای امضای کشورهای عضو «بانک»، مفتوح میباشد. همچنین کنوانسیون برای امضا از طرف هر کشور دیگر عضو اساسنامه دیوان دادگستری بین المللی و نیز هر کشوری که شورای اداری با آرای اعضای خود برای امضای کنوانسیون از او دعوت کرده باشد، مفتوح خواهد بود .

ماده ۶۸.

(۱) این کنوانسیون موکول به تصویب، قبول یا موافقت کشورهای امضا کننده بر طبق مقررات قانون اساسی آنها خواهد بود .
(۲) این کنوانسیون ۳۰ روز پس از تاریخ سپردن بیستمین سند تصویب، قبول یا موافقت نزد مقام نگهدارنده، قابل اجرا خواهد بود. نسبت به کشوری که سند تصویب، قبول یا موافقت خود را بعدا تسلیم کند، ۳۰ روز پس از تاریخ تسلیم سند مذکور قابل اجرا خواهد بود .

ماده ۶۹. هر کشور متعاقد، اقدام قانونی یا طرق لازمه دیگری را که برای مؤثر و مجری شدن مقررات این کنوانسیون در قلمروش لازم باشد، انجام خواهد داد .

ماده ۷۰. این کنوانسیون در کلیه قلمروهایی که مسئولیت روابط بین المللی آنها با کشور متعاقد است، اجرا میشود، بجز قلمروهایی که طبق اطلاع کتبی کشور متعاقد به مقام نگهدارنده کنوانسیون در زمان تصویب، قبول یا موافقت با این کنوانسیون یا پس از آن، استثنا شده باشند.

ماده ۷۱. هر کشور متعاقد میتواند با اعلام کتبی به مقام نگهدارنده، به عضویت خود در کنوانسیون پایان دهد. ختم عضویت شش ماه پس از دریافت اطلاعیه تحقق میپذیرد.

ماده ۷۲. اطلاعیه موضوع ماده ۷۰ یا ۷۱ نسبت به حقوق و تعهدات کشورهای متعاقد یا سازمانهای تابعه یا نمایندگان آنها و یا اتباع آنها که تحت این کنوانسیون ایجاد شده و ناشی از قبول صلاحیت مرکز توسط یکی از ایشان قبل از دریافت اطلاعیه توسط مقام نگهدارنده کنوانسیون بوده باشد، تأثیری نخواهد داشت.

ماده ۷۳. اسناد تصویب، قبول یا موافقت با این کنوانسیون و اصلاحیه های مربوطه نزد «بانک» تودیع خواهد شد و بانک هم به عنوان مقام نگهدارنده کنوانسیون عمل خواهد نمود. مقام نگهدارنده، نسخههای تصدیق شده این کنوانسیون را به کشورهای عضو بانک و هر کشور دیگری که دعوت به امضا شده باشد، تسلیم خواهد نمود.

ماده ۷۴. مقام نگهدارنده، این کنوانسیون را بر طبق ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد و مقررات مربوط به آن مصوب عمومی، در دبیر خانه سازمان ملل ثبت خواهد کرد.

ماده ۷۵. مقام نگهدارنده، همه کشورهای امضا کننده را از موارد زیر مطلع خواهد ساخت.

الف. امضاهای بعمل آمده بر طبق ماده ۶۷،

ب. تودیع اسناد تصویب، قبول یا موافقت بر طبق ماده ۷۳ نزد او،

ج. تاریخی که این کنوانسیون بر طبق ماده ۶۸ قابل اجرا میشود،

د. قلمروهای مستثنی شده از اجرای کنوانسیون بر طبق ماده ۷۰،

ه. تاریخی که اصلاحیه‌های این کنوانسیون بر طبق ماده ۶۶ قابل اجرا میشود،

و. خاتمه عضویت بر طبق ماده ۷۱ .